

Türkü denince ZENNUBE, şarap
denince deee yalnız
ZENNUBE
Şarapları

TOPLUM

Alinteri, Göznuru, El emeğinin Savunucusu

Gaziantep'in yıllanmış
BURÇ
ŞARAPLARI

Yıl: 1 Sayı: 18 P.K. 47

Haftalık gazete

16 EYLÜL 1964

Çarşamba günleri çıkar

25 Kuruş

İKİ DERNEK, EMEKÇİ HALKIN KARŞISINDA

Yurtseverliği kimseye bırakmayan «Komünizmle Mücadele Derneği» ile «Milliyetçiler Derneği» NATO içinde Türkiye'nin durumunun yüz kızartıcı olmasına aldırmıyor. Bu iki derneğin düşük devirdeki efendileri yüzünden Türkiye'nin onur kırıcı anlaşmalara imza atması «milliyetçiliğe» aykırı değilmişcesine hâlâ Amerikan düdüğünü öttürüyorlar.

Nizip'te partizanlık

Ş. Öztürk yazıyor

NİZİP—Burada AP'li Belediye Başkanı ile Şehir Meclisi üyelerinin marifetiyle bir vergi takdir komisyonu daha doğrusu partizanlığı yayma komisyonu kurulmuş tur.

Yaklaşan yılbaşı dolayısıyla esnaftan toplanacak vergi miktarlarının takdiri için kurulan bu komisyon, çalışmalarında, tamamen AP'lilerin direktiflerine uymaktadır. Meselâ komisyonun Maliyeye verdiği raporunda 100 bin liralık bir kişiden 100 lira alınabileceği; bunun yanında iki bin lirayla iş gör

(Devamı 4 de)

Amerikalı'lar Türkleri arkadan hançerliyor

Türkiye Lastik-İş Sendikası Genel Başkanı Rıza Kuas, Amerikalıların Türkiye'de kurdukları Good-Year Lastik Fabrikasındaki işçilerin çok feci şartlar altında bulduklarını ve Amerikan işverenlerinin sömürü olduklarını söylemiştir.

Hafta içinde bu konuda bildiri yayınlayan Genel Başkan Rıza Kuas şöyle demektedir

«Artık şunu açıkça itiraf etmeye mecburuz ki, Kıbrıs olayları dış etkilerle Türk milletinin aleyhine geliştirilmek istenmektedir. Bu aleyhte gelişmenin başında, İnönü'nün değimi ile: «Dost ve düşmanlarımızın bize karşı elele vermiş olmaları» gelmektedir. Böylece, yıllardır üstünde oturduğumuz ümit yumurtaları tam kendilerinden verimli bir sonuç beklemediğimiz sırada çatlamışlar ve

(Devamı 4 de)

Türkiye'de çeşitli cereyanların olduğu şüphesiz... Nurculuk, ırkçılık, solculuk, faşistlik, komünistlik gibi. Bunların içinde en tehlikelisi bizce «Milliyetçiler Derneği» ile «Komünizmle Mücadele Derneği»nin tutumudur. Her iki dernek Türkiye'nin bugün kü herbat ve bozuk düzeninin devam etmesini; Türkiye'nin Amerikan peyki olarak kalmasını vurgunla

(Devamı 4 de)

HÂLÂ NUTUK ATIYORLAR—Kıbrıs gitti sayılır. Yakında Yunanistan «Kıbrıs'ı ilhak ettim» diye kararını açıklarsa şaşmıyalım. Nitekim Başbakan Meclis'teki konuşmasında diyor ki: «Yunanistan, resmi askeri kuvvetlerinden bütün teçhizatı ile hiç olmazsa 10 bin kişilik bir kuvveti Kıbrıs'ta bulundurmaktadır. Bunlar Türk cemaatinin ezilmesine ve bizim Türk cemaatini müdafaaımıza karşı koymak için kullanılacaktır.»
Yâni Kıbrıs Yunanistan'la çoktaaan evlenmiş. Biz daha Meclis'te nutuk üstüne nutuk atıyoruz. Resimde «Milletvekilleri» görülüyor.

Ortalık Kel Ali'nin bağına döndü!

Kıbrıs için günde tam 10 milyon lira harcanıyor, Beceriksiz politikacılar Kıbrıs dâvasını halkı uyutmak için kullanıyor

Kıbrıs'tan başka lâf eden «KOMÜNİST» sayılıyor

TURAN FEYZİOĞLU
Şimdi partizan

Feyzioğlu gardaşım radyodan ne haber

27 Mayıs'ı doğuran sebeplerin hepsi de değilse bile büyük kısmı bugün vardır. İşte bir örnek:

Meclis'te Kıbrıs konusunda milletvekilleri konuşuyordu. Sıra AP'lilere gelince CHP Azınlık Hükümetinin sert bir dille yerildiği anlaşıldı. Bir AP'li konuşmasının

(Devamı 4 de)

Kel Ali uydurmasını çoğunuz bilirsiniz. Çok eskiden Kel Ali denen bir kişi varmış. Bir münasebetsizlik olunca, Ortalık Kel Ali'nin bağına döndü. Derlermiş. Yâni bir bağ düşününüz... O bağ tıpkı Kel Ali'nin kellesi gibi cascavlak tır. Böyle bir bağdan kimseye hayır gelmez. Ha çöl ha Kel Ali'nin kellesini andıran üzüm bağı...

İşte şimdi Türkiye böyle bir kesime gelmiştir. Beceriksiz politikacıların iç dâvaları ve halkın şikâyetlerini uyutmak, savaştırmak amacıyla başımıza dert açtıkları Kıbrıs buhranı dolayısıyla bu yoksul ulusun kesesinden her gün 10 mil

(Devamı 4 de)

SAVCININ KARARI «TOPLUM'cular rejim aleyhtarlığı değildir»

Gazetenizin sekizinci sayısında çıkan «İsmet İnönü'nün Lozan kahramanlığı destanı artık para etmiyor» başlıklı yazı için rejim aleyhtarlığı ve hükümeti tahkir suçlarından soruşturma açılmıştı. Geçen hafta bu soruşturma bitmiş ve C. Savcılığının 31 Ağustos 1964 günü verdiği kararla derginizi çıkarıcıların rejim aleyhtarlığı yapmadıkları ve hükümeti tahkir etmedikleri anlaşılmıştır.

Savcılığın takipsizlik kararında belirtildiğine göre

(Devamı 4 de)

LAF
aramızda

HANGİSİ?

Biri dedi ki:

—Bizi mahveden ahlâk düşkünlüğüdür.

Öteki cevap verdi:

—Hayır! NATO'cularla TOTO'culardır.

DOSDOĞRU

Yerimiz...

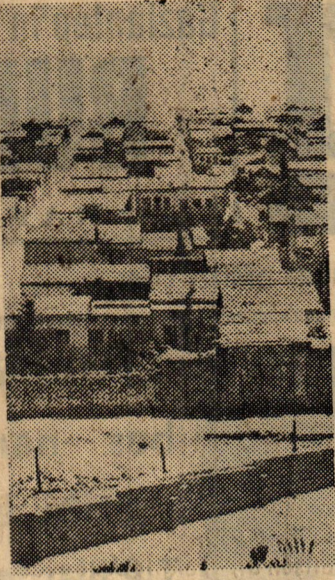
GÜNER SAMLI

Asya ve Afrika halkları hızla ilerliyorlar. İkinci Dünya Savaşından sonra kuvvetlenen bağımsızlık cereyanı, Asya ve Afrika halklarını insanlık onuruna kavuşturacak yolu açmıştır. Yalnız Afrika'da bugün 38 devlet bağımsızlığa kavuşmuştur. Dış sömürücülerden kurtulan bu ülkeler için de, iç sömürücülüğü devlet düzeninin temelini oturtan halk düşmanları olduğu gibi, solcu kalkınma yöntemini (metodunu) bayrak etmiş önderler de bulunmaktadır tabii...

(Devamı 4 de)

Hazırlayan
Memed
Hayri

(2)

CENNET - CEHENNEM KORKUSU ALTINDAKİ YOKSUL HALKIMIZ ÇEŞİTLİ YOLLARDAN SOYULUR

İşte size demokrat bir devletin mahallesi. Yoksul insanlarıyla kederli, mahzun Bu yoksul mahalleleri köşklere apartmanlardan ayıran korkunç bir uçurum var: Hakk!.. Yıllarca din mefhumu altında kapitalistlerin sömürgeci olmuş, hakkını, mutlu bir zümre, (Hak) yerine (Emek kapısı) kelimesiyle tahditlenmiş.

Bir günlük hayatını çoluğuyla, çocuğuyla sekiz-dokuz liranın içine sığdıran bu insanların çektikleri ıstıraplar yeter. Kapitalistlerin bu işçilerin günlüklerinden kestikleri dört beş lira ile işçilerin yerine fabrikaları genişletmekte, iş yerleri bolalmakta, buna nazaran işçiler çökmektedirler. Üstelik türlü yollarla bir işçisi kadar vergi vermeyen bu iş adamlarının vergileri bütçe açığı olarak görülmekte, ve ödenmeyen bu vergiler yoksul halkın üzerine vergi zammı olarak eklenmektedir.

LÂNETLİ BİR BİNA

Mahallenin yanı başında bir inşaat var. Çukurun üstüne oturtulmuş bir bina bu. Beyaz duvarlarıyla ölü. Binanın üstünde rengini kaybetmiş bir bayrak isteksiz isteksiz dalgalanıyor. Bu binanın ne olduğu uzaktan anlaşılıyor, hemencecik. Binanın altının yarısı dolmuş yarısı dolmamış. Uzakta inşaatı seyretmeye başladım. İnşaatın yavaş yavaş geliştiği belli. Çukurun yanında beş altı kişi oturmuş, iki kişi binanın epey uzağındaki taş yığınından taşları kaldırıp bir adamın sırtına koyuyorlar. Taşın ağır olduğu adamın yüzündeki ifadeden görünüyor. Çukurun yanına gel-

dim, durdum. Sonra çalışanlara doğru ilerledim. Selâm verdim. Biraz evvel bakkaldan aldığım «İkinci»den çıkarıp çalışanlara verdim, bir de ben aldım, yaktık. Kaç lira yevmiye aldıklarını sordum.

«Hiç» dedi, «hayır için.»
«Bunlarda mı sizinki gibi?»
«Onlarda benimki gibi.»
«Ne iş yaparsınız?»

İnşaatlarda çalışırız. Kahveye oturmuş soluk ahyorduk. Burayı yaptırana (parmağıyla oturanları gösterip) yirmi taş var caminin yanında. Hayırdır, götürün dediler. Bizde kalktık geldik.»

«Bu cami nasıl yapılıyor? Parayı kim veriyor?»

Kim verecek biz, dedi. «Cuma günü para toplanır, Hepimiz elimizden geldiği kadar veriyoruz.»

SOYGUNDAN ÖRNEKLER

Fakir olan işçi sınıfının aldığı para kendine bırakılmıyor. Camide soyulur işyerinde soyulur. Paranın nereye gittiği belli olmaz. Kim alır, kim dağıtır. Bu paralar nereye gider belli olmaz. Memleketin fikir hayatını 1300 yıl sömürmüş, bir sınıf, şimdi idealleri belirsiz bir takım dernekler tarafından din kisvesi altında soyulmakta, soyulan bu halkın parasıyla bazı itler şehir şehir dolaşmakta, bedava gezmekte. Sonra da bu kurumların faaliyeti bir kaç şahsın üzerine mal edilmiştir.

Bu insanların verdikleri vergilerle yine

zenginler yaşar. Bu insanların vergileriyle köşklarinin, binalarının önu bir günde beş, altı kere süpürüldüğü halde neden bu insanların sokaklarına bir tek süpürge deymez. Gece yaralarına kadar balolarda her bardağı yoksul insanların bir günlükleri olan içkilerden içer keyfeder... Beri yandan ufacık odaların da sıkışarak yatan bu insanlar üvezlerden, sineklerden, üstü açık kanalizasyondan çıkan kokularla sabaha kadar tedirgin olurlar.

SONUÇ

Şehrin gün batısından soluk ışığıyla kaybolan güneş mahalleyi tüm kızıla çevirdi uzaktan. Toprak evler kızıl, kuru ağaçlar kızıl, her taraf kızıla büründü. Mahallenin yuvarlarından inmeğe başladım. Bilmem buranın acıklı durumu şehiri nasıl gösterecekti bana?

Duvarlardan tuta tuta akşamın karanlığında ilerlemeye çalışan bir kocakarı mırıltılı. Kadının giderken çıkardığı bu ses bütün yoksul insanların iniltisi. Sessizliğin içinde kocakarının soluyuşu kuru hava içinde kuru, kupkuru. Sokakta karşıdan evine gitmekte olan bir çocuk duvardan aldığı taşı kocakarının hizasındaki arığın içine attı. Arıktan sıçrayan pislikler kocakarının üstüne sıçradı. Döndü pisliğin geldiği yere baktı. Çocuk akşamın karaulığında gülüyordu. «Piç!..» dedi kadın, «Gözün kör olsun emi!..»

(BİTTİ)

Bir sofraya... Orta yaşlı bir adam, solgun ve düşünceli yüzlü bir kadın, biri onbeşinde, diğeri biraz daha büyücek iki erkek çocuk... Ortada büyük bir tabak içinde makarna, küçük bir tabak domates salatası, bir başka tabakta da altı adet şeftali... Bu ne zamandan beri böyledir? Her sofraya oturuşta bir çeşit yemek, o da çokluk makarna. Küçük oğlan şikâyet ediyor: —Makarna yemekten bıktım artık anne! Babanın kaşları belli belirsiz çatılıyor. Anne çaresiz: —Makarna besleyicidir, diyor. —Ama anne sen eskiden

TOPLUMUN İÇİNDEN

BİR MEMUR AİLESİ

ne güzel yemekler pişirirdin. Hiç pizola bulamıyordumun anne?

Kadın «nerde?» diyor içinden. İki oğluna bakıyor derin derin. Kocasının başı önündeki makarna tabağına eğik. «Bu çocukları beslemek lâzım» diye düşünüyor. «Delikanlı oluyorlar. Ama nasıl? Nasıl? Ancak makarna ve buların yiyebiliyoruz» diyor içinden. Sonra başını kaldırıp çocuklara bakıyor: —Siz yiyin meyvaları

Beni beklemeyin!

Kocası ile göz göze gelmekten kaçınıyor kadın. «Zayıfladı» diyor. «Benim kadar üzülüyor o da» diyor. Tabakta üç şeftali kalmış. «Yese nize» diyor annesi. Bu defa büyük çocuk «biz hakkımızı yedik anne» diye cevap veriyor. «Olsun yeyin. Hepinize birer tane daha.»

—Ya sen? diyor kocası. —Ben mi? Ben şeftali sevmiyorum artık! diyor kadın.

Adam «deli olur halbuki şeftali için» diye içinden geçiriyor. Kaçamak bir bakış. Karısının solgunluğunu görüyor. «O da benim kadar üzülüyor en az» diyor, Ayın kaçında oldukla-

rını hesap ediyor zihninden. Bu yılki okul masraflarının daha da ağır olacağını düşünüyor. «Bu yıl geçen yıldan zor olacak» diyor. Birden irkiliyor. Karısının sesi duyuluyor sonra: —Yarabbi şükür, deyin diyor.

Çocuklar «yarabbi şükür» deyip sofradan kalkıyorlar, Baba daireden getirdiği gazeteyi alıp bir köşeye çekiliyor. Çocuklar kendi aralarında bir tartışmaya başlıyorlar. Kadın mutfağa gidiyor. Tabak çanak sesleri arasında ağladığının farkına kimse varmıyor.

Sonra bir başka yerde ertesi gün, orta yaşlı bir kadın, bir daire arkadaşına ağlıyarak üzüntüsünü anlatıyor. «O benim kardeşim» diyor. «Dün ona uğramış-

tım» diyor. «Hâlâ kendimde değilim. Düşün... her gün ne pişirebilirim, bugün biraz daha fazla gıda alabilirdim diye helâk oluyor. Çocukları için bir tek şeftali bile yemiyor. Kendi yemek hakkını bile onlara taksim ediyor. Yanakları iyice çökmüş. Neyin var senin der demez boşandı. İki gözü iki çeşme.»

Siyah önlüklü kadının üzüntüsü daire arkadaşının içini âdeta oymaktadır. «Üzülme kardeşim» diyor, «geçinmek hakikaten zor bizim gibiler için...» Ne yapınlar diyor siyah önlüklü kadın? Çalsalar çalamazlar. Küçük bir memur. Neyi çalacak? Bütün geçimleri o 300 liranın içinde.»

«Üzülme» diyor arkadaş, «bir gün refaha kavuşurlar elbet!» Ama ben de geçinemiyorumki yardım edeyim. Gene de aylığımlı alır

(Devamı 3 de)

TOPLUM

Alınları, Gözünü, El emeğinin Savunucusu

Çarşamba günleri çıkar
GAZİANTEP

Sahibi: Güner SAMLI
Sorumlu md. M. Korukluoğlu
İdare yeri: Eski Gümrük Cad.
19. Baskı: Desen Matbaası
Posta Kutusu: 47

41 inci yılda

Cumhuriyet Halk Partisi'nin 41. kuruluş yılı geçtiğimiz hafta çarşamba günü kutlandı. Bunun için şehrimizde bir aile bahçesinde CHP İl Başkanlığı eğlence düzenledi. CHP, adında «halk» sözü bulunmasına rağmen emekçi halkımıza karşı olduğunu eğlence gecesinde bir kere daha ispat etti. Adında «halk» sözü bulunan CHP'nin 41 inci yıldönümü kutlanırken aile bahçesinin en iyi yerini varlıklı kişiler, en kötü yerlerini de halktan olanlar doldurmuşlardı.

ATATÜRK'e DÖNELİM
CHP'nin Türk halkının gerçeklerine sırt dönmüş yö-

neticilerin elinde Atatürk'ün partisi olmak kimliğini kaybettiğinin belgeleri çoktur. Kurtuluş savaşı sonrası Atatürk'ün Halk Fırkası ile bugünkü adıyla CHP olan parti arasında çok, çok, çok fark vardır. Halk Fırkası solcu idi. Halk Fırkası halkçılığı, devletçiliği, laikliği, devrimciliği savunuyordu. CHP, çıkarıcı zümrenin dümen suyunda Türk halkının ihtiyaçlarını reddeden bir eğilim göstermektedir.

Bakınız Atatürk neler demiş...

«Bizi mahvetmek isteyen emperyalizme karşı ve bizi yutmak isteyen kapitalizme karşı mücadeleyi caiz gören bir doktrini takip eden in-

sanlarız.»

41 inci yılında CHP emperyalizm ve kapitalizmle mücadele yerine, ülkemizin ulusal bağımsızlığını çiğniyen bazı antlaşmaları yürürlükte tutmak için direnmektedir. Bu antlaşmaların karşısına çıkarıcı kanları: «komünist» diye suçlamaktadır. Yada suçlamaktadır.

Bakınız Atatürk neler demiş...

«Bizim görüşümüz, kuvvetin, kudretin, hâkimiyetin idarenin doğrudan doğruya kalka verilmesidir. Halkın elinde bulundurulmasıdır. Böyle bir prensip en koyu sosyalist prensipleriyle çatışmaz.»

41 inci yılında CHP kuvveti de, kudreti de, hâkimiyeti ve idareyi de halkın elinden almıştır. Bugün Türkiye CHP'nin azınlık hükümetince yönetilmektedir. CHP sosyalizme düşmandır. CHP içinde bir kaç solcu geçinen var deniyorsa da bunlar olsa olsa hacı sosyalist olabilirler.

Bakınız Atatürk neler demiş...

«Bizim programımızın aslı emek misak-ı millîsidir.»

41 inci yılında CHP, emek gücüne düşman kesildiği gibi, Atatürk'ün millî misakçı dış politikasına da ihanet etmiştir. Türkiye'nin şimdiki sınırları dışında hiçbir toprak dâvası bulunmadığı halde, İngiliz oyununa düşüp Kıbrıs buhranını başına dert almıştır.

Ve bakınız efendim Atatürk ne demiş...

«Memlekette topraksız çiftçi bırakılmamalıdır. Büyük çiftlik sahiplerinin arazi genişliği sınırlanmak lâzımdır.»

41 inci yılında CHP, bunu da yapmamıştır. Tersine çıkarttığı Tapulama kanunu ile devlet topraklarının ağalar tarafından yağma edilmesine çanak tutmuştur.

Sonra da Cumhuriyet Halk Partisi imiş! Ne halkı efendim. Şuna Cumhuriyetçi Parti diyelim gitsin... Zade gân Cumhuriyetçiliği Partisi yani!

Bir memur ailesi

Baş 2 de almaz yarım kilo pırzola götüreceğim küçüğe.»

NOT: Bu bir uydurulmuş masal değildir. Bir memur arka daşımızın yaşadığı cehennemden gelen haberdir. Sosyal adalet diye, açık rejim diye halkı sefalete boğan idarecilerin sıkılmaları için yazıyoruz.

diyorlar ki

Kalkınan, kalkınıyor

Romanya bugün batı medeniyetinin sofrasında diğerleriyle aynı itibarı haiz bir memleket haline geldi. Hem bu neticeye, siyasi kombinezonların yedeğinde değil, kendi çalışması, bilgisi, zevki, yapıcılığı sayesinde vardı. Bereketli bir ziraat memleketiydi, fakat yalnız ziraatle refaha kavuşmanın mümkün olmayacağını anlayarak, endüstrisini yarattı ve hızla geliştirdi. Tekniğe kuvvet verdi bu sayede yalnız kendisi kalkındırmakla kalmadı, iktisaden geri kalmış bazı memleketlere örnek ve yardımcı da oldu. Bugün batı dünyasında dahi Romen mimar ve mühendislerinin kurduğu türlü tesislere rast gelinir. Romanya, şu anda ticaretini de bütün dünyaya yaymak gayretindedir.

Bütün bunlar Romanya'ya belki bugünkü itibarını kazandırmıya bilirdi, eğer ilim ve sanatın türlü sahalarda dünya çapında kıymetler yetiştirmemiş olsaydı. Romanya bilhassa dünya kültürüne kattığı değerlerle rüştünü bir kere daha isbat etmesini bildi. Romen ekonomistleri gençlerde İsviçre'de toplanan milletler arası ticaret kongresinde bütün delegelerin dikkatini çekmeğe ve toplantıların aldığı istikamette esaslı bir rol oynamaya muvaffak oldular. Müzikde pilâstik sanatlarda mimârîde ve edebiyatta da söz sahibi olduklarını gösterdiler. Memleketlerini gayet câzip bir turizm merkezi haline getirdiler.

Daha geçen hafta Bulgaristanla Romanya'nın turizm sahasında inanılmaz hamlelerini yerinde görüp memleketi dönen genç dostum Uğur Karay gördüklerini anlata anlata bitiremiyordu. Romanya'da, Bulgaristan gibi, Karadeniz kıyılarını baştan başa cennete çevirmiş. İrili ufaklı bir süpürü otel motel, lokanta, eğlence yeri, turist çarşısı ilâh zarif bir şehircilik anlayışı içinde, kilometrelerce kesiksiz uzanıp gidiyormuş. Her milletten onbinlerce turist dolurduğu bu yalı boyları üstelik masraf bakımından, hiçte yıkım değilmiş.

İşte bütün bu hamleler ve elde ettikleri neticeler sayesinde Romenler kısa bir zamanda medeniyet dünyasının itibarlı bir rüknü olmuş bulunuyorlar. Asıl güzel tarafı bunu da yalnız kendi gayret ve himmetlerine borçlu oluşlarıdır.

SIYAVUŞGİL

(YENİ TANIN)

Kongre ilânı

Türk ve Batı Musikisi Mensupları Sendikası İdare Hey'etinden

Sendikamız ilk açılış kongresini 21/9/1964 pazartesi günü saat 15'te Nil Düğün salonunda yapacağından, aynı gün ve saatte sayın üyelerimizin toplantı yerinde hazır bulunmaları saygıyla rica olunur.

İdare Hey'eti

GÜNDEM

- 1—Açılış töreni,
- 2—Başkanlık divanı seçimi,
- 3—Faaliyet raporunun okunması ve kurucu hey'etin ibrası,
- 4—Yapılan ilk masrafların kabulü,
- 5—Yeni bütçenin kabulü,
- 6—Dilekler ve temenniler,
- 7—İcra Kurulu, İdare Kurulu, Denetim Kurulu ve Hayriyet Divanı seçimleri,
- 8—Kapanış.

İ M R E N A L

Kasketleri ve okul şapkaları
Siparişler zamanında teslim edilir

ŞİH MÜSLÜM BABACAN

Uzun Çarşı NİZİP

TOPLUM'un anketi

Sosyalizm ve komünizm denince, ne anlıyorsunuz?

Sosyalizm ve komünizm, son dört yıldır gazete ve dergilerde tartışılmakta; bazı yazarlar sosyalizmin komünistlik olduğunu söylemektedirler.

Gerçekte ise, sosyalizm başka, komünistlik başkadır. Bu düşünceden yürüyerek gazeteniz, avukat, doktor, mimar, eczacı, öğretmen, gazeteci, matbaacı, sendikacı ve öğrencilere iki soru sordu:

1—Sosyalizm denince ne anlıyorsunuz?

2—Komünizm denince ne anlıyorsunuz?

5

ANKETİ YAPAN:

AHMET SOBACI

MEHMET CANSUNAR (doktor) — Klâsik iktisada göre sosyalizm, istihsal mallarının kamulaştırılması demektir. Ve sosyal adalet ancak bu yolla gerçekleşebilir. Sosyalizmin başka bir türüsü olan komünizm ise, istihsal mallarıyla birlikte istihlak mallarının kamulaştırılması demektir.

Demokratik ülkelerdeki çağdaş anlayışa göre liberalizm yani özel teşebbüscülük islah edilmiş ve sosyal adalet fikri hakim kılınmıştır. Sosyalizm ve yeni madadaki liberalizm asıl olan hür teşebbüs ve serbest rekabet esasıyla millî geliri artırmak ve gerekli devlet müdahalesiyle bu geliri üretim unsurları arasında adilane bir şekilde dağıtmaktır.

İki sistemin farkı sırf devlet müdahalesinin hududur. İşte İsveç sosyalizmi... İşte Almanya, İngiltere, Japonya, Amerika liberalizmi.

Çağdaş anlayış ve tatbikata göre komünizmde tanım değişmiştir. Bugünkü komünist ülkeler, bırakınız istihlak mallarını istihsal mallarını bile tamamen kamulaştırmak ve bir kısmını özel teşebbüse terketmektedir. İşte Yugoslavya komünizmi...

Özet olarak bugünkü anlayışa göre komünizm, ekonomik anlamda, istihsal mallarını kamulaştırmaya ve özel teşebbüsü sıfırlatmaya çalışmak demektir. Komünizm bugün bu yoldadır. Sosyalizm ise vatandaşların millî gelirden yarattığı fayda nisbetinde yararlanmasını demektir. Sosyalizm sefaletten kurtulmayı sağlar. Avantajlığı, yalancılığı, hırsızlığı, fayda yaratmadan para kazanmayı ve parazitliği ortadan kaldırır. Bu özellikleriyle esas komünistlikten tamamen ayrılır.

BEKİR KALENDEROĞLU (Öğretmenler Bankası md.) = Bu sorularınıza pek cevap veremeyeceğim. Banka müdürleri memleketin ticarî, iktisadî durumuyla ilgilenirler. Biz bu arada bu konularla pek uğraşamıyoruz.

İSMET AKCIĞER (Yapı, Kredi Bankası md.)—Bu hususta beyanat vermeye selâhiyetim yok.

(DEVAM EDECEK)

Yerimiz...

Ama buna rağmen hem Afrika'da hem de Asya'da sömürge zincirleri kırılarak ileriye doğru akışın heyecanı alev alev yanmaktadır. Avrupalı sömürgecileri başarıyla yurtlarından kovma siyah ve sarı derililer endüstrileşme yolunda da cesur kararlar verip sağlam adımlar atmaktadırlar.

Mutluluğa, zenginliğe, tüm özgürlüklere, bağımsızlığa ve tarafsızlığa yönelmiş bu ülkelerin aydınları, yaptıkları hesaba göre, 10 yıl içinde ilkel yada geri kalmış toplum damgasından kurtulup onurlarını kazanacaklar. Bu aydınlardan diyorlar ki:

—Bizim hâlâ yirminci yüzyılın son yarısında başka devletlerin vesayetinde yaşamamıza sebep, halkımızın eğitilmişliği, iç sömürücülerin dış sömürücülerle elele verip doğal kaynaklarımızı bir sülük ustalığı ile emmeleridir. Biz geri kalmış onlar ilerlemişse, bizim halklarımızın hakları çiğnenmiş demektir. Eğer halklarımız yüzyıllar boyu köle hayatı yaşamasalardı. Batı, bugünkü Batı olamazdı!

Asya-Afrika halklarına kölelik zincirlerini teker teker kopartan savaşın temel düşüncesi vardır yukarıdaki sözler de... Bu sözlerle, bu düşünceye kulak veremiyenler yüzyılımızın dışında yaşıyorlar demektir.

Ve bir sanayi yaptırının çapakları gibi onları törpüleyip yoketmek insanlığın görevidir.

Türkiye'miz, Asya ve Afrika'daki gelişmelerin şimdilik dışında gözükmemektedir. Ama bu dışta kalma uzun zaman sürmeyecektir. Türkiye er-geç Asya-Afrika halklarına dönecek; 700 milyon nüfuslu Çin Halk Cumhuriyeti'nin tanınip tanınmaması büyük tartışmalar getirecektir. Nasır la, Bin Bella'yla, Tito'yla, De Gaulle'le ve daha birçokla riyla aynı masaya oturmak kaçınılmaz olacaktır.

Çünkü Asya-Afrika halkları gibi hemen aynı çıkamazlar içinde bocalıyoruz. Çünkü Türkiye tek sesli ve tek yönlü bir kalkınma düzeni ile asla gerilikten kurtulamayacaktır.

Sömürücülüğün her çeşidi Türkiye'de de vardır. İçteki sermaye ağaları Avrupa'lı ve Amerika'lı dev şirketlerle tam bir işbirliği halinde çalışmaktadırlar. Doğal kaynaklarımız (yani yeraltı - yerüstü zenginliklerimiz) o dev şirketlerce siyasi çevrelerin de desteği kazanılarak tüketilmektedir. Geriliğimiz her alanda açıkça görülmektedir. Orta Çağ'dan kalma araçlarla yapılan tarımcılık ekmeçlik buğday için bizi Amerika'ya muhtaç etmektedir. Dış politikamız Vaşington telsizleri dışına çıkamamaktadır. Paramız, çünkü diye küçümsediğimiz devletlerinkinden altı, sekiz ve on misli değersizdir. Kısaca milyonlarca Türk aç, perişan, hasta, cahildir.

Bu durumda Türkiye'nin mutlaka Atatürk'ün ilkelerine fellahlardan daha çok sahip çıkarak her alan da bağımsızlık savaşına tutuşması, böylece uydurma düşmanlıklar yaratma çabasını bırakıp insanlık onurunu kurtarması gerektir.

Ve bu da olacaktır.

KUTEN

tabelâ atölyesi

BÜYÜK PASAJ'da

IŞIK SAZEVİ

Her çeşit saz yapılır ve onarılır

MEHMET IŞIK Kozanlı Camii yanında

Aylık Fikir ve Sanat Dergisi

P.K. 373 ANKARA

Yıllığı 10 liradır.

İMECE

İMECENİN YENİ YAYINLARI

MARAL Dursun Akçam'ın Doğu Anadolu köylüsünün tüyler ürperten yaşantısını dile getiren hikayeleri 3. lira.

İPLİK PAZARI Eğitim Bakanlığının ipliğini pazara çıkaran bu kitabı da Mahmut MAKAL yazmıştır. 3 lira.

YEDİ METELİK Macar köy hayatını ve toprak sorunlarını işleyen bu hikayeleri Sami N. ÖZERDİM'in çevirisinden okuyacaksınız. 3 Lira.

Ortalık Kel Alinin başına döndü

Baş 1 de

yon Türk lirası çarçur edilmektedir. Kıbrıs buhranının bir günü bize 10 milyon liraya mal olmaktadır. Bu parayla neler yapılmaz?

1—Okulsuz 16 bin köyün okulunun temeli atılır.

2—İşsiz ilçeler elektriğe kavuşturulur.

3—Anasız-babasız 1,5 milyon çocuk için bir bakım evi sitesi yaptırılır.

4—Veremden çığırını kusan ve tedavi edilemeyen 700 bin vatandaşın büyük kısmını kurtaracak 10 hastane yaptırılır.

Kısacası günde 10 milyon lirayla Türk ulusu bir çok ihtiyaçlarını giderir. Ama politikacılar, çirkin ve beceriksiz politikacılar iktidarlarının elden gitmesi için Kıbrıs buhranını koz olarak kullanmakta ve olayları hep ters yönünden halka gösterip ortalığı heyecan havasına boğmak tadırlar.

HALK ARASINDA

Çirkin ve beceriksiz politikacılar Kıbrıs kozu ile ulusu geriletmekte ve dâvaları savsaklamaktadırlar. Bunun ispatı kolaydır. Halk arasında şöyle bir tartışma anlarız. Şimdi iki gazete okuru konuşuyor:

—Yahu Ahmet 983 lira lira maaşı olan bir bir savcı yardımcısı 500 liralık apartman katında oturuyor muş. Bu nasıl oluyor böyle? Bu adam sihirbaz mıdır, nedir?

—Sen anlaşılan milli yetsizsin! Kıbrıs dâvasının halledilmediği bir sırada böyle bozguncu lâflar etme Allah aşkına! Hele Kıbrıs'ı bir alalım...

—Yahu Ahmet hemen her gece bazı yüksek memurları şüpheli işler çeviren kişilerle eğlence yerlerinde görüyorum. Bu adamlar nasıl vazife yapıyorlar acaba?

—Kes dedim Ahmet, görüyorsun Kıbrıs henüz alamadık. Hükümetimiz, Tanrı uzun ömürlü etsin, bu işten başka hiçbir işe el atamıyor. Hele Kıbrıs bir alalım bak gör sen ondan sonra!

—Ama kardeşim Kıbrıs alamadık diye soygunları, vurgunları önlemeyecek! alçaklıklara çanak mı tutacağız yani.

—Ahmet kardeşim niye yalan söylüyeyim ben senden şüphelenmeye başladım. Kıbrıs gibi milli bir dâvayı böyle sözlerle

kösteklemek komünistlik tir. Ancak bir komünist böyle zamanlarda şikâyet bulur. Benden sana dost sözü Kıbrıs alinceye kadar ağzını kapat. Yok soygunmuş, yok vurgunmuş, yok rüşvetmiş, yok dayakmış neyine gerek Kıbrıs varken Hele bir alalım Kıbrıs'ı bunların hepsi önlenecektir!

NEYSE HALİMİZ...

Evet dostlar Kıbrıs dâvası Türkiye'yi yatırdı. Kıbrıs'tan başka söz söyleyenlere bazı millinde millisi kişiler komünist diyorlar. Eh ne yapalım bizde Kıbrısın bizim olmasını bekleriz. Neyse halimiz o çıksın falımız, ortalık Kel Ali'nin başına döndükten sonra!

İki Derdek

Baş 1 de

ra serbesti verilmesini amaç edinmiş inançların ve gericici Adalet Partisi'nin temsilcisidir.

Kıbrıs dâvası dolayısıyla Amerika'nın Türkiye'ye verdiği notada, aşağı-yukarı şöyle bir cümle var:

«Türkiye bizim kendisine NATO savunması için verdiğimiz silâhları dilediği gibi kullanamaz. Ancak bizim izin ve karar verdiğimiz durumlarda ve bizim seçtiğimiz düşmana karşı harekete geçebilir.»

Bu notanın «milliyetçilik» ilkesine aykırı olması gerektir. E böyle olunca «Milliyetçiler Derneği»nin ayağa kalkıp Amerika'yı lânetlemesi doğru olmaz mı? Elbet olur, Ama gelin görün ki bu adamların milliyetçiliği, zengini daha zengin, fakiri de daha fakir eden sağcı milliyetçilerdir.

Eskişehirde

ye havale edilmiş; birliktiş raporunu sanıkların lehinde gelmişti. Ancak bu rapora rağmen sanıklar bir türlü tahliye edilmiyorlardı.

Nihayet 10 Eylül 1964 günü yapılan duruşmada Ankara'lı avukatlardan Halit Çelenk ile Eskişehir'li avukat Niyazi Yolal gereken savunmayı yapmış ve Sabahattin Kaçar, Muhsin Yörük, İzzet Açıkgöz ile Ahmet Hezarfen'in serbest bırakılmalarını sağlamışlardır.

SAVCININ KARARI re dâva açabilmek için Adalet Bakanlığından yetki istenmiş fakat Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü söz konusu yazı için TOPLUM aleyhine dâva açılmasına lüzum olmadığını bildirmiştir.

Nizip'te

meğe çalışan bir emekçiye de gene 100 lira vergi takdir edilmiştir.

Bugünlerde Nizip'te esnaf arasında en çok konuşulan konu budur. Esnaftan biri şöyle diyor:

«Açık rejimde vatandaş böyle partisine veya inançlarına göre mi hak dağıtımına tabi tutulmuş.»

Görülüyorki bugünkü düzen içinde ağalıktan ve soygundan yana olmanın kişiler ezilmeğe mahkûmdur. İyi yaşamak için onun bunun kuyruğuna yapışmak ve gününü gün etmek gerekmektedir.

Feyzioğlu

en heyecanlı yerindeyken, radyonun sesi kısılıverdi. Mecelis karıştı. Partizanlık bu, diye bağırانlar oldu.

Şimdi soralım:

CHP'nin Genel Sekreter yardımcısı Turhan Feyzioğlu yarısı düşük yarısı kalkık de virde radyonun partizanlığının dan en çok yakınlarının başıdaydı. Bu konuda birde kitap yazmıştı. Şu halde gar daşım Feyzioğlu, radyonun AP'li milletvekilinin konuşmasını yarıda kesmesi partizanlık değil de nedir? Sen niçin eskiden olduğu gibi kükremiyorsun?

Ah şu zadedân particiliği... Ah şu çıkarıcılık... Sen soyma da ben soyayım düşün cesi...

Amerikalılar

içinden bağrıma basacağı-mız hayırlı yavrular yerine, gözlerimizi oymaya hazır kar galar ortaya çıkmıştır.

Good-Year'de halen emekçilerin zaferi şeklinde devam eden grev işte bu gayri insani davranış yüzünden patlamış ve bu şartların ortadan kaldırılması için devam etmektedir. Gerekirse bu inaçların gerçekleşmesi uğruna daha yıllarca da devam edecek-tir. İşçiler buna karardır. 350 emekçinin yürüttüğü bu grevde, Türk Milletinin Kıbrıs olaylarında Amerika tarafından arkadan hançerlenmiş olmasının iç ezikliğini, yalan ve menfaat üzerine kurulmuş bir politikanın karşısında direnmenin canlı bir örneğini görmek mümkündür.

Türkiye Lastik-İş Sendikası ile Good-Year'in, her çeşit özgürlükten yana olan emekçi grevçileri, Türk kamu oyuna bir kere daha duyururlarki, başlamış olan bu grev haklarımızın ve insanlığımızın Amerika'lılarca medeni insanlara yaraşır şekilde kabulüne kadar devam edecek ve Kıbrıs Türklerini kaypak politikası yüzünden, Yunanlılara arkadan hançerlenen Amerikalılara karşı da bir ikaz olacaktır.»